

[Agnete Laustsen]

Jeg kunne imidlertid godt ønske mig, at det blev muligt at iværksætte et mere omfattende arbejde med henblik på at finde frem til en harmonisering af de mange forskellige ydelser, unge i dag har mulighed for at oppebære, idet det godt kan virke urimeligt, at satserne er så forskellige, afhængige af den unges – måske mere eller mindre tilfældige – arbejds-, uddannelses- eller eventuelt arbejdsløshedssituation. Det må vi jo erkende.

Men indtil dette forhåbentlig kan ske, må vi koncentrere os om konkrete spareforslag. Det her forelagte beløber sig jo, som det vil fremgå, til ca. 400 mill. kr. årligt, og jeg kan på den konservative gruppes vegne tilsige støtte til hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Henrik Toft (V):

Lovforslag nr. L 3 om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse skal sammenholdes med de andre lovforslag, som folketinget har til første behandling i dag.

I sammenhæng hermed har venstre sammen med de andre regeringspartier fundet det nødvendigt også at reducere statens udgifter på dette område. Måden, det bliver foreslået gennemført på, kan selvfølgelig diskuteres. Jeg vil gerne fremhæve, at venstre mener, at med forslaget er der tilstræbt en rimelig balance, så de svageste grupper – enlige forsørgere og pensionister – friholdes på en rimelig måde. Lad mig også fremhæve den forenkling, som bortfald af ungdomsydelsen vil betyde for kommunernes administration – en forenkling, som er helt i tråd med den nye regeringens hensigter i øvrigt.

Reguleringen på de 4 pct. om året følger regeringens intentioner om en afdæmpet inflation, som er et væsentligt element i regeringens indkomspolitik. Venstre kan derfor – måske ikke særlig overraskende – medvirke positivt i udvalgsarbejdet om forslaget.

Agerschou (SF):

Forslaget til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse er som de andre forslag på det sociale område, regeringen har fremsat og har bebudet at ville fremsætte, formet som et almindeligt felttog mod de grupper i samfundet, der allerede har måttet bære nogle af de hårdeste byrder i forbindelse med den økonomiske krise. Nu skal de straffes yderligere. Det drejer sig om

de syge, de arbejdsløse, pensionister, almindelige lønarbejdere og som i dette lovforslag familier med børn.

Det er et familiefjendsk forslag, og derfor kan det forekomme fuldstændig ubegribeligt, at to partier som venstre og kristeligt folkeparti, der ustandselig dvæler ved deres særlige omsorg for familien og for børnene, der ustandselig hævder at være politiske partier, der i særlig grad vil skabe gode levevilkår for familier, nu er medansvarlige for et forslag, der i hidtil uhørt grad vil forringe nogle af de familiers vilkår, som i forvejen har det økonomisk ringest. Der er åbenbart ikke grænser for det hykleri, man kan komme ud for i folketinget. I går var vi vidne til hykleriet i forbindelse med den korte debat om den laveste invalidepension, hvor alle fire regeringspartier på trods af højtidelige indlæg om det modsatte for 4 måneder siden nu løb fra en forbedring af de dårligst stillede invalidepensionisters vilkår.

I dag kan vi så opleve, at to såkaldt familievenlige partier uden blusel er parate til at forringe de økonomiske vilkår drastisk for nogle af de dårligst stillede familier. De to partiers ordførere vil sikkert komme med alle mulige mere eller mindre fantasifulde forklaringer, men de forklaringer er intet værd. Kendsgerningen er, at venstre og kristeligt folkeparti nu er familiefjendske og børnefjendske partier; de handler stik modsat af, hvad de i offentligheden ved vælgermøder og andre uforpligtende lejligheder fortæller at de har i sinde.

Forslaget indeholder fem ting. Det indeholder en nedsættelse af indkomstgrænsen for at opnå børnetilskud. Det indeholder ændret graduering, så nedtrapningen forhøjes fra 6 pct. til 10 pct. Det indeholder afskaffelse af ungdomsydelsen. Det indeholder indførelse af forhøjet og ekstra børnetilskud til de 16-17-årige. Og det indeholder en ændret pristalsregulering. Det er i øvrigt noget af en tilslignelse overhovedet at kalde det, der er foreslået, en pristalsregulering.

Budskabet er klart nok: der er tale om reaktionære og sorte forringelser af mange familiers levevilkår. Specielt om ungdomsydelsen kan det siges, at den i øjeblikket kun ydes til de familier, der har de allerringeste økonomiske vilkår. De skal altså forringes yderligere. Så smører man en smule kosmetik på ved, at der kan ydes forhøjet og ekstra